

ΜΑΡΓΑΡΙΘ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Παρά τῆ Ζωσιμαία Παιδαγ. Ἀκαδημία Ἰωαννίνων

55

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ

Μικτές χορωδίες Ἀνδρῶν - Γυναικῶν
Παιδικές χορωδίες
Μονόφωνα καὶ δίφωνα σχολικά
Δημοτικά Ἠπειροῦ

14
51

Πρὸς διάδοσιν τῆς Ἐθνικῆς μας Μουσικῆς.

Τῷ Μακαριωτάτῳ
Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Κῶ Κῶ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ
Κλέει καὶ στηρίγματι παντὸς Ἠπειρωτικοῦ
Εὐλαβῶς ἀνατίθημι
Ὁ Συγγραφῆς

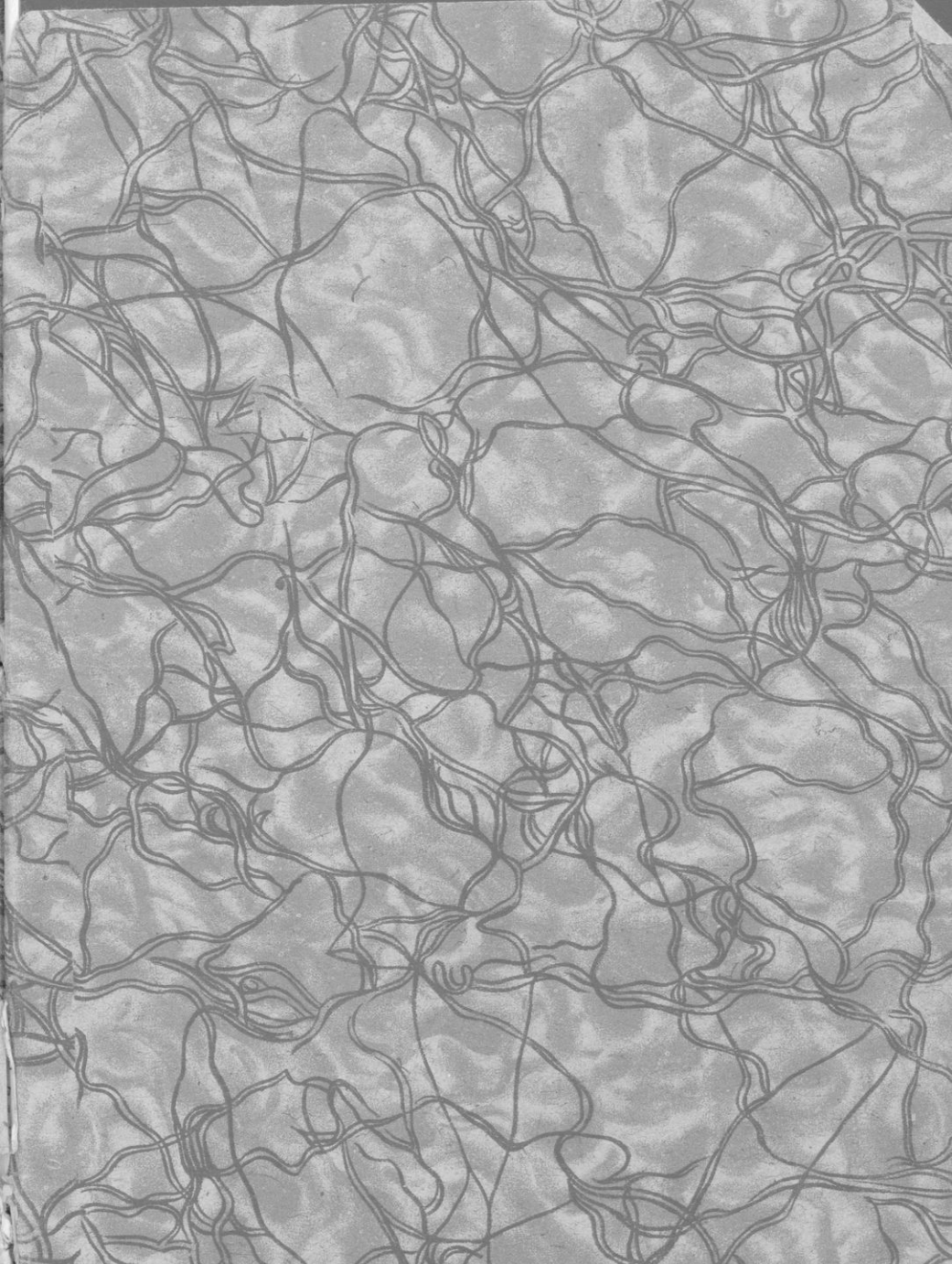
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 3 - ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Παρά τῆ Ζωσιμαία Παιδαγ. Ἀκαδημία Ἰωαννίνων

49059

55

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ

Μικτές χορωδίες Ἀνδρῶν - Γυναικῶν
Παιδικές χορωδίες
Μονόφωνα καὶ δίφωνα σχολικά
Δημοτικά Ἠπειροῦ

1A
~~51~~
51

Πρὸς διάδοσιν τῆς Ἐθνικῆς μας Μουσικῆς.

Τῷ Μακαριωτάτῳ
Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Κῶ Κῶ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ
Κλέει καὶ στηρίγματι παντὸς Ἠπειρωτικοῦ
Εὐλαβῶς ἀνατίθημι
Ὁ Συγγραφέας

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 3 - ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

1. Χαῖρε Μαρία	Σελ.	3		29. Ὁ Ρόβας	»	19
2. Οἱ πιστοὶ μαθηταὶ	»	4		30. Κυρ' Ἀναγνώσταινα	»	19
3. Σὲ Σένα Πλάστη	»	4		31. Ὁ Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου	»	20
4. Χριστὸς Γεννάται	»	5		32. Ἡ Παπαλάμπραϊνα	»	20
5. Τὸ τραγοῦδι τῆς Φάτνης	»	6		33. Ἡ Βλάχα	»	21
6. Ἱερὴ Νύχτα	»	6		34. Τὰ προβατάκια	»	21
7. Τὸ λουλουδάκι κι' ἡ Πεταλοῦδα	»	6		35. Τὰ γίδια	»	21
8. Ἡ Ἑλλάδα μας θὰ ζήσει	»	7		36. Ἡ Ροδιὰ	»	22
9. Τὸ Φθινόπωρο	»	7		37. Ἡλιος Χειμωνιάτικος	»	22
10. Ἡ Χαρὰ τοῦ Δάσους	»	8		38. Στ' ἀγαπημένο μου Σχολεῖο	»	23
11. Ἡ Κοκκινოსκουφίτσα	»	8		39. Ἐμπρὸς	»	23
12. Ἡ Βαρκοῦλα	»	8		40. Ἡ Γάτα	»	24
13. Στὸ καλὸ Γεροχειμῶνα	»	9		41. Πλάθω—Πλάθω	»	24
14. Φεύγουνε τὰ χελιδόνια	»	9		42. Τὰ Κλωσσόπουλα	»	24
15. Στὴ Βοσκή	»	10		43. Νοσταλγία	»	25
16. Πέρασε τὸ Καλοκαίρι	»	10		44. Τὰ Χριστούγεννα	»	25
17. Οἱ Βαθρακοὶ	»	10		45. Ἀπολυτίκιον Χριστου- γέννων	»	26
18. Τὸ Πλοῖο	»	11		46. Κοντάκιον τῶν	»	26
19. Νανούρισμα τοῦ Χριστοῦ	»	11		47. Ὡ Θεέ μου	»	27
20. Τὰ Χριστούγεννα	»	11		48. Ὁ ἐν Φάτνῃ Θεός	»	27
21. Πρωτοχρονιά καὶ αἱ Βασίλης	»	12		49. Ὁ Καινούργιος Χρόνος	»	28
22. Ὁ Ἄϊ Βασίλης στὰ παιδιά	»	12		50. Ὁ Μουσικός	»	28
23. Τὰ Στρατιωτάκια	»	12		51. Στὴ Σημαία	»	28
24. Στὴ Βρῦση στὰ Τσερίτσιανα	»	13		52. Ἐθνικός Ὕμνος	»	29
25. Ἡ Σαμαρίνα	»	14		53. Ὕμνος Ζωσιμαίας Παιδ. Ἀκαδ. Ἰωαννίνων	»	30
26. Τὸ Τραγοῦδι τ' ἀργαλειοῦ	»	15		54. Τὰ πήραμε τὰ Γιάννενα	»	31
27. Γκιουλ - Μπαξές	»	16		55. Ἐπινίκιον	»	32
28. Κοντοῦλα Λεμονιά	»	16				

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Καθηγητού τῆς Μουσικῆς τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας
Ἰωαννίνων.

I. Χαῖρε Μαρία.

(Προσευχή)

[Διά μικτόν χορόν ἄνδρῶν καὶ γυναικῶν]

Μαργαρίτη Νικολάου.

Αρχά.
ΕΝΑΣ ἢ ΟΛΙΓΟΙ. ΧΟΡΟΣ. ΕΝΑΣ

1. Ἄ- ει- πάρ- δε- νε, ἄ- γνή. Χαῖ- ρε, Μα- ρί- α, Χαῖ- ρε, Μα-
2. Πνο- ἡ πᾶ- σα Σὲ ὕ- μνεῖ. Χαῖ- ρε, Μα- ρί- α, Χαῖ- ρε, Μα-

ΧΟΡΟΣ

- ρί- α, Χο- ρὸς ἄγ- γέλων Σὲ ὕ- μνεῖ, Χαῖ- ρε, Μα- ρί- α.
- ρί- α, ἡ χά- ρι σου τὴν γῆν πλη- ροῖ, Χαῖ- ρε, Μα- ρί- α.

BARITONO

Βα- σί- λισσα τῶν οὐ- ρα- νῶν, προ- στά- της τῶν ἁ-
Βα- σί- λισσα τῶν οὐ- ρα- νῶν, ἰ- κέ- τευ ε ὕ-
- πε. ρα. γί- α, *mf*
- πε. ρα. γί- α,

SOPRANO ΧΟΡΟΣ.

γνῶν ὑμ- χῶν, Χαῖ- ρε Μα- ρί- α, ὕ- περ- α- γί- α.
πὲρ ἡ- μῶν, Χαῖ- ρε Μα- ρί- α ὕ- περ- α- γί- α.

2. Οἱ Πιστοὶ Μαθηταί.

(Προσευχή)

Αργά.

Μ. Νικολάου.

Ὁ Θε-έ, πού μᾶς δι- νεις βο-ή-θεια — νὰ προ-κό-δου-με
Κι' ὅ-ταν ὁ-λοι τὰ ἔρ-γα μας δοῦ-νε — πού δὲ κά-νω-με

μέσ' στο-σχο-λεῖ-ο, φώ-τι-ζέ-μας νὰ εἰ-μαστ' ἁ-λή-θεια
πάν-τα μέ-νοῦ, — μ'έ-να στο-μα Ἐ-σέ δὲ ὁ-μνού-με,

μα-θη-ταῖ-σου πι-στοὶ καὶ στο-δί-ο.
τὸν Πα-τέ-ρα τῆς

γῆς — κι' οὐ-ρα-νοῦ.

3. Σέ Σένα Πλάστη.

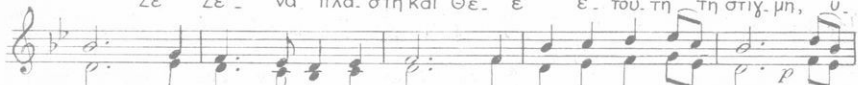
(Προσευχή)

Αργά καὶ Κατανυκτικά.

Μ. Νικολάου.

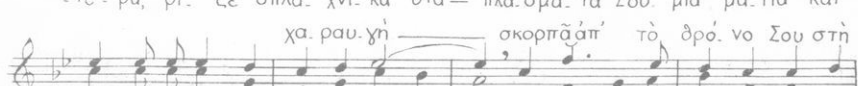
Σέ Σέ-να Πλά-στη καὶ Θε-έ ἐ-τού-τη τῆ-στιγ-μή, ὁ-

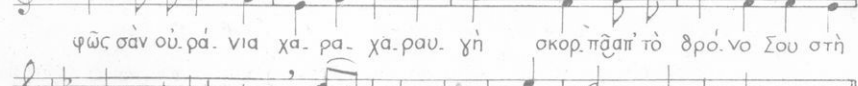
γώ-νω μέ-καρδιά καὶ νοῦ πα-ρά-κλη-σι-θερ-μή. Πα-

-τε-ρα, ρί-ξε σπλα-χνι-κά-στά-πλα-σμα-τά-Σου μιά-μα-τιά καὶ

χα-ραυ-γὴ — σκορπᾶ-ἀπ' τὸ-δρό-νο-Σου-στή

φῶς-σάν-οὐ-ρά-νια χα-ρα-χα-ραυ-γὴ σκορπᾶ-ἀπ' τὸ-δρό-νο-Σου-στή

γῆ, ψηφιοποιήθηκε από το λογισμικό Εκπαιδευτικής Πολιτικής γῆ.

4. Χριστός γεννᾶται.

Τρίφων

Στίχοι: Ι. Κιτσάρη.

Μέτρια.

Μ. Νικολάου.

p

Σ' αὐ- τὸν τὸν κό- σμο σή- με- ρα διώ- χνή- χα- ρὰ τῆ θλί- γη.
Στῆς Βη- θλε- ἐμ τὸ Σπή- λαι- ο ὁ νοῦς μας ἀρ- με- νί- ζει,

mf *pp*

ἀ- γριοὶ ἀ- νέ- μοι παύ- ον- ται, γα- λῆ- νη- σὰν φυ- σῆ- ζῆ- ἄγ- γελοι, γλυ- κο-
κά- θε καρδιά πού σέ- δε- ταί ἀπ' τὸ μῦ- ρα του πο- τί- ζει κί' ἐ- κεί ὁ βοσκός πού

mf *pp*

- τρά- γου- δα, τῆ θεί- α κα- λω- σύ- νη με τοῦ Χριστοῦ τῆ γεν- νη- σι —
ἐ- παι- ζε τῆ μα- χι- κῆ φλο- γέ- ρα, πη- γὴ ζωῆς ἀ- νά- δλυ- σε κί' ἐ- (9)

σὴ Χρι- στια- νο- σύ- νη, ψά- λλου- ν γλυ- κὰ κί' ὄρ- μο- νι- κά τὸ Δό- ξα Θε-
- γιν' ἢ νύ- χτα μέ- ρα. Γιορ- τάζο- με Χρι- στοῦ- γεν- να, ὁ- γὰ- πη, χα.

- ῶ σκυρ- τοῦν πε- λά- γη κί' οὐ- ρα- νοὶ στὸν ἀ- γιο- σκο- πό-
- ρά. "Χρι- στός γεν- νᾶ- ται", γὰλ- λα- τε μέ καρδιά, παι- διά. D.C.

p

Ψηφιοποίηθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

5. Τὸ Τραγούδι τῆς Φάτνης.

Μέτρια.

ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

1. Ὡ - ραῖ - α κί' αἰ. δεῖ - ρια πού εἶ - σαι δρα - δῶ α κί' α -
 2. Στὴ φά - τνη ἐ γεν. νή - δη τὸ δεῖ - ο παι - δι καὶ
 3. Ἡ πλά - σῃ γε. μί - ζει οὐ - ρά - νιες φω - τίες . κί' οἱ

- μῖ - λη. τη σέρ - νεις καὶ κά - ποια χα - ρά. Τὸ δεῖ - ο ἄ - στέ - ρι πού .
 Ἄγ. γε. λοι γάλ - λου - νε Δό - ξα στὴ γῆ. Ὡ! Δό - ξα ἄς ἔ - χη ὁ
 Μά - γοι μὲ δῶ - ρα τοῦ λέν προ - σευ - χές. Καὶ σεις ὦ παι - δά - κια χα -

- λάμ. πει γη. λά και. νούρ. για δὰ φέ - ρη σὸν κό - σμο κα - λά.
 μέ - γας Θε. ὅς κί' αὐ. τὸ τὸ ἄ - στέ - ρι πού στέλ. νει τὸ φῶς.
 ρῆ - τε γί' αὐ. τὸ και πέ - στε τρα. γου. δια στὸ δεῖ - ο Χρι - στοῦ.

D.C.

6. Ἱερὴ Νύχτα.

Μέτρια.

ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

1. Θαῦ - μα δεῖ - ο γί - νει ἰ - ε - ρό, μω - ρω. μέ - νο τὸ ἄ - ε - ρι
 2. Ἡ - συ - χί - α, ἔρ - χεται ὁ Χρι - στος μό - μορφα γλυ. κα τραγουδία
 3. Μὴ μι - λᾷ - τε, ὁ - λα σιω. πη - λά τοῦτο τὸ ὦ - ραῖ ο βράδυ
 4. Τρα. γου. δῆ - στε ὁ - λα μὲ χα - ρά πού μᾶς ἤλ. δε ὁ Χριστοῦλης

- κά. ποιο μή - νυ - μα μᾶς φέ - ρει ὁ - μορ. φο. γλυ. κό, ἀπ' τὸν οὐ - ρα - νό.
 πού τοῦ γάλ. λουν τ' ἄγ. γε. λού. δια ἔρ. χε - ται - σι - γά ὁ κα. λὸς Θε. ὅς,
 νὰ δεχθῶ. με τ' ἄγ. χι. ο. δι πού σκορπᾷ γλυ. κά μέ κρυφῆ χα - ρα.
 ὁ μι. κρού. λης μας Θε. ού. λης, προ - σευ - χές κα - λές ὁ - λα τὰ παι. διὰ.

D.C.

7. Τὸ Λουλουδάκι καὶ ἡ Πεταλούδα.

Μέτρια.

Μ. Νικολάου.

- Μιὰν αὐ. γου. λα φύ - τρω. σε, λου. λου. δά - κι μω - ρω. μέ - νο,
 Πε - τα. λου. δα πλου. μι. στή, τὸ ση. μῶ. νει, τ' ἄγ. κα. λιά - ζει,

*) Τὴν 1^η φορά ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπό το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Τὸ κε.φά.λι σή. κω. σε ζω. η- ρό, χα- ρι- τω. μέ. νο. D.C.
 Νᾶ. χουν συντρο. φιδ ᾿μα- ζί κοί. τα. ξε πῶς τοὺς ται. ριά. ζει.
 (Ἰπὸ τὸ Ἀναγνωστικὸν Γ' Δημοτικῆς "Ο Μαιζω")

8. Ἡ Ἑλλάδα μας δὰ ζήση.

Ἐμβατήριον.

Μ. Νικολάου.

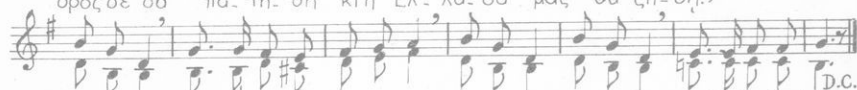
1. Πά. λι Πλα. ται- ἐς ζυ. πνοῦν, Μα. ρα- δῶ- νες πά- λι ζουν,
 2. Τὸ πο- τᾶ- μι κίη φω. τιά δὲ νι- κοῦν τῆ - λε. βεν. τιά
 3. Ἐ- χεις ἦ- ρω. ες παι. διὸ καὶ τρα. βάς πάν. τα μπρο. στὰ

θερ. μο. πύ. λες πιὸ κλει. στές, Δό. ζες, Νί. κες πιὸ λαμ. πρες. Σὰν καὶ
 καὶ σῆς Νί. κες τὴν τι- μὴ περ. πα. τῶς τῆ χα. ραυ. γῆ. Καὶ τῆς
 κά. δε δά. λασ. σα καὶ γῆ ἔ. να ξε. ρει γιὰ νὰ πῆ: Πῶς ἔχ-

τό. τε, ῶ Πα. τρί. δα, εἶ. σαι ὀ. λων ἢ ἔλ. πί. δα.)
 λευ. τε. ριάς λαμ. πά. δα, τὴν κρα. τᾶς Ἐ- σύ, Ἐλ. λά. δα. } Τρα λα λα
 δρὸς δὲ δὸ πα. τί- ση κίη Ἐλ. λά. δα μας δα ζή- ση.)

τρα λα λα τρα λα λα λα λα λα λα τραλαλα τραλα λα τραλαλαλαλα. D.C.

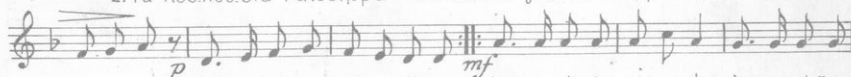
9. Τὸ Φθινόπωρο.

Μέτρια.

Μ. Νικολάου.

1. Ὁ βο. ριᾶς τὴν ἔ. ζο. χὴ πό. σο ἄ. γρι. α σφυ. ρί. ζει, κρύ. ο καὶ μι.
 2. Τὰ λου. λού. δια τάν. δη. ρὰ κλει. σοντὰ γλυ. κά τους μά. τια καὶ κοι. μούντια

λή θρο. χὴ τὰ πα. ρά. δυ ρα ραντὶ. ζει. Τὸ που. λιὸ τὰ φτε. ρω. τὰ ἔ. πε. τὰ ζαν
 σῆσει. ρὰ σᾶ. σκε. πα τῆς γῆς κρεβά. τια. Κί' ο χει. μῶνας μιὰν αὐ. γῆ μὲ τὰ γέ. νια

σ' ἄλ. λη κῶ. ρα πῶ. χει λού. λου δά. νοι. χτὰ κί' ἔ. χει κα. λο. καὶ ρι. τῶ. ρα.
 τὰ χιο. νό. **Ψηφισιοῦθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτῳ Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς** τὴν κά. πα.

ΙΟ. Ἡ Χαρά τοῦ Δάσους.

Στίχοι: Ι. Κιτσαρῶ.

Μ. Νικολάου.

Zwηρά.

mf

1. Κα. θῶς φυ. σᾶει τὰ χέ - ρι χο - ρεύουν τὰ παι - διά, πια -
 2. Ἡ χλό. η, τὰ που. λά - κια, τὰ ὄρο. σε. ρά νε... ρά, σᾶς

1. 2.

...μέ. να χέ - ρι, χέ - ρι, στὸ δά. σος μιά χα - ρά. — Κα - ρά }
 προσ. κα. λούν, παι. δά. κια, νὰ παί - ξε. τε τρελ - λά, — Ἡ - λά } 1-2. Κ' ἔ -

...μεῖς τὰ λου. λου. δά. κια, σκορπᾶ. με μυ. ρω. διά, ἔ - λά. τε, σεῖς παι. δά. κια στοῦ

δά. σους τὴ χα. ρά. Τρα λα λα λα λα λα λα, τρα λα λα λα λα λα λα.

D.C.

II. Ἡ Κοκκινোসκουφίτσα.

Στίχοι: Ι. Κιτσαρῶ.

Μ. Νικολάου.

Zwηρά.

mf

1. Ἡ κοκ. κι. νο. σκου. φί. τσα μᾶς ἦρ. θε, τρα λα λα, νὰ τὴν ὑ. πα. δε. χτοῦμε ὄ -
 2. Κα. λῶς μᾶς ἦρ. θε πᾶ. λι, στοῦ δά. σους τὴ γιορτὴ καὶ πρα. σοχὴ με. γά. λη, στοῦ

λοι μας μέ χα. ρά. }
 λύ. κου τὴ φω. νή. } 1-2. Τρα λα λα λα, τρα λα λα λα, τρα λα λα λα λα λα. D.C.

12. Ἡ Βαρκούλα:

Στίχοι: Ἄντ. Μπενέκου.

Μ. Νικολάου.

Σὲ ρυθμὸ Βάλς.

p

1. Μιά ὄ. μορ. φη θαρ. κού. λα — μέ τὰ λευ. κά πα. νιά, —
 2. Τρι. γύ. ρω τῆς πε. τοῦ. νε — οἱ γλα. ροι χα. ρω. πά —

— μέ τὴ χυρ. σὴ αὐ. γού. λα — μα. κρᾶ. π' τὴν ἄμ. μου. διά. — Στὸ
 — στ' Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ ἴνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς φη. — 70

15. Στη βοσκή.

Ρυθμός Καλαματιανού. Μ. Νικολάου.

mf 1. Ά. κού. ον. ται τ'άρ. νά. κια, τί θέ. λα. σμα γλυ. κό — Χτυ. —
 2. Καί του βο. σκού ή φλο. γέ. — ρα τὸ λά. λη. μα σκορ. πᾶ — Καί.

— ποῦν τὰ κου. δου. νά. — κια πιὸ πέ. — ρα στὸ δου. νό. } 1-2. Τρα λα
 σμί. γουν στὸν ἄ. — γέ. — ρα τρα. γού. δια γα. ρω. πᾶ. } Χτυ. —
 Καί

λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα. } Χτυ. —
 Καί

ποῦν τὰ κου. δου. νά. — κια πιὸ πέ. — ρα στὸ δου. νό. — D. C.
 σμί. γουν στὸν ἄ. — γέ. — ρα τρα. γού. δια γα. ρω. πᾶ. —
 (ἀπὸ τὸ Ἀναγνωστῆριον Δ' Δημοτικῆς).

16. Πέρασε τὸ καλοκαίρι.

Ρυθμός Καλαματιανού. Μ. Νικολάου.

1. Πέ. ρα. σε τὸ κα. λο. καϊ. ρι, μὲ. ρε. ξι και. νούργια πιά,
 2. Τὴν καινούργια μας τὴν τά. ξι σὰν ἄ. δέλ. φια. ὄ. λοι μα. ζί,

Ξσ. ναρ. χο. μαστε σέ. τά. ξι πιὸ καινούργια π'τὴν πα. ληά. Ξα. να. δλέ. πει. ὄ.
 δᾶ τὴν κάνω. με με ζή. λο πιὸ καινούργια, πιὸ κα. λή. Ἐ. να σπί. τι

ἔ. νας τὸν ἄλ. λο κι' ἔ. χει τό. σα γιὰ νὰ πῆ, καί γε. μί. ζει με παιχνί. δια
 με φρον. τί: δε.ς κι' ἔν. νη. εἶ. ναι τὸ σχολειό κι' ὄ. πω.ς ἡ. μα. μὰ στὸ σπί. τι

καί φω. νές ἡ ἔρ. μη. αὐ. λή. } 1-2. Πέ. ρα. σε τὸ κα. λο. καϊ. ρι, μὲ. ρε. ξι και. —
 δᾶ. χω. με νοι. κο. κυ. ριό. } —

νούργια πιά, Ξσ. να. πᾶ. με στὸ σχολειό μας με χαρού. με. νη καρ. διά. D. C.

17 Οἱ Βαδρακοί.

Ὀλίγο γοργά. Μ. Νικολάου.

mf Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς
 Ἐί. — μα. στ. ε. μεις οἱ δᾶ. ὄρα. κοι, τῆς ρε. μα. τιά. σι μου. σι. κοι, πού. μέ. τὸν ὄ. μορ.

φο και ρό ο λο μι λοῦ με, χα σκο γε λοῦ με, χα χα χα χα χα χα χα!

1. 2. *ἀργότερα.*

μπά κα, μπά κα, κά κου ά, μπά κα, μπά κα, κά κου ά!

(Ἔκ τῶν Ἀλφασθησαίου ἩΧΑΡΑΥΓΗΣ).

18. Τὸ Πλοῖο.

Μέτρια. Μ. Νικολάου.

1. Κι νεῖται πλοῖο ἐλαφό στο κύμα, μέσα, στὸν ἀφρό, σέ
2. Γυρίζει πάλι στο γιολό, φορτίο ἔφερε καλό, κα
μέρη πάει μακρυνά, δούνα και δάλασσα περνώ.
- ρύδια, κάστανα πολλά, και πορτοκάλια στραγγυλά.
Α. Κατακουζηνού.

19. Νανούρισμα τοῦ Χριστοῦ.

Ἀργά. ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

1. Στοῦ Παραδείσου τοὺς ἀνδούς κοιμήσου ἄγγελοῦ δι και κλείσε τὰ μα.
2. Κοιμήσου Σὺ χρυσὸ παιδί μεθεῖα ἡσυχία Σὺ πούκορπατρι.
- τὰκια σου μετὸ γλυκὸ τραγούδι. Κοιμήσου θεῖα ὁμορφιά
- γύρω σου τὴ χάρι και μαγεία. Κοιμήσου Σὺ μετὸ λαμπρὸ
κί ἔμεις ἔδω κοντά σου δασέφιλά μεστοργικά μαζι μετὴ Μαμά σου.
τοῦ οὐρανοῦ φεγγάρι πούσουψωτί. ζει μεχάρὰ τὴν κάθε μιά σου χάρι.

D.C.

20. Τὰ Χριστοῦγεννα.

Μέτρια. ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

1. Γύρῃ και πάνα μας κορπὰ τρελλή χαρά, ἦρθε ὁ Χρι.
2. και τ' ἄγγελα και ἀναμνοῦν, σοῦ τραγουδοῦν, τ' ὁμορφοτρο.
3. Πάμε κ' ἐμεις, πᾶμε παιδιά, στὴν ἔκκλησία, μέσ' ἀπ' τὴν γυ.
- στούλης τούτη τὴ δαδιά, ὁμι κρός Θεού λης σὰ καλαπαιδιά,
- πάρι τῶρα πούρθε ἔδω ἡσυχία σου χάρι ἀπ' τὸν οὐρανό,
- χή μας τὴ μι κηκιά γνήνά, δγηή προσευχή μας ἀτὸ θεῖο παιδί.
1-3. Σκόρ- τῆ και σὰ να μας γλυκερά, τρελλή χαρά.

D.C.

21. Πρωτοχρονιά και 'Αϊ Βασίλης.

Ζωηρά. έκ του Γερμανικού.

mf

1. Έρ-χε-ται σι-γά, σι-γά, ή και νού-για μας χρο-νιά.
2. Θά μᾶς ἔρ-θη και αὐ-τός, κου ρα-σμέ-νος και σκυ-φτός.

1-2. 'Αϊ Βα-σί-λης ἔρ-χε-ται, παι-διά, δῶ-ρα δά μοι-ρά-ση
χα-ρω-πά, ἔ-λα ῶ κα-λή Πρω-το-χρο-νιά. D.C.

3. Εὐτυχία και χαρά
τούτη τῆ γλυκεῖα βραδιά.
'Αϊ Βασίλης ἔρχεται κ.τ.λ.	4. Τὴν κολή μας τῆ χρονιά
τραγουδῆστε μὲ χαρά
'Αϊ Βασίλης ἔρχεται κ.τ.λ.
5. Νά, μᾶς ἦρθε και αὐτός,
φορτωμένος, γελαστός.
'Αϊ Βασίλης, νατος δά παιδιά,
Δῶρα δά μοιράση χαρωπά
πού μᾶς τάφερ' από μακρού.	6. Εἴμαστε καλά παιδιά,
δῶρα δῶσε μας πολλά
'Αϊ Βασίλης νατος δά παιδιά
Δῶρα δά μᾶς δώση χαρωπά
πού μᾶς τάφερ' από μακρού.

22. 'Ο 'Αϊ Βασίλης στὰ παιδιά.

Ζωηρά. έκ του Γερμανικού.

f

Μὲ τὸ χρο-νο, τοῦ σπι-τιοῦ σας ἄ-νοι-ξα τὴ δύ-ρα, στὴ δι-κή σας
συν-τρο-φιά, νᾶ-μοι μὲ κα-λή καρδιά. Φέρ-νω χί-λια πράμ-μα-τα,
χί-λια δῶ-ρα πῆ-ρα. Κούκλες, τό-πια, ἔ-να σω-ρό, γιὰ παι-δά-κια
πί-α-πῶ, φέρ-νω χί-λια πράμ-μα-τα, χί-λια δῶ-ρα πῆ-ρα.

23. Τὰ Στρατιωτάκια.

1. Κιτσαρά.

Ρυθμός Έμβατηρίου. Μ. Νικολάου.

mf

Μ' ἄλλο δάχτυλο
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

γε. μα. τα. ὀ. λο. χό. ρη δια. βαι. νουν τὰ παι. διά. —
 Μι. κρά στρατι. ω. τά. — κια, γε. ρὰ καὶ χα. ρώ. πά, — της
 Δό. ζας καὶ τῆς Νί. — κης κρα. τοῦ. νε. τὰ φτε. ρά. — Θρησκει —
 — α, Πα. τρί. — δα στοὶ σχολειό. μας κα. λοὶ μα. δη. ταί, — δὰ δρη —
 — τε, δὰ ζῆ. — τε ἄν. δει. χθῆ. τε. κα. λοὶ μα. χη. ταί. —

24. Στὴ βρύση στὰ Τσερίτσιανα.

Ἀργά.

(Δημῶδες Ἠπειροῦ)

Ἐγγραφή κατ'ἀπαγγελίαν
Σπουδαστῶν τῆς Ζωο. Παίδ. Ἀκαδ.
Ἰωαννίνων.

1. Στὴ δρύ. ση στὰ τσε. ρί. (νι) ³ τσι. να 'πὸ πα (μῶ. ρέ) 'πο.
 2. Μπου. λοῦ. πα. σιά. δες κά. (κα) . δον. ταν κι' ὀ. λο (μῶ. ρέ) κι' ὀ.

Ὀλίγον Ἰσογύερα
(Τὴν 1^η φ. ἕνας ρ, τὴ 2^η ὅλοι μf)

- πά. νῶ. πό. τὸ. σοῦ. λι. Στὴ. σοῦ. λι, Μπου. λοῦ. — πα. σιά. —
 — λο. Μαρ. γα. ρι. τιῶ. τες. Μπου. τιῶ. τες. Κι' ἄ. γνάν. — τευ. αν

- (ἄι) χειὰ σας παι. διά, Μπου. λοῦ. — πα. σιά. — (νὰ) δες κάδονταν, Μπου. (νὰ) δες κάδονταν.
 (ἄι) χειάσας παι. διά, Κι' ἄ. γνάν. τευ. αν (νὰν) τὸν πό. λε. μο. Κι' ἄ. (νὰν) τὸν πό. λε. μο.

3. Κι' ἄγνάντευαν τὸν πόλεμο
 πῶς πολεμαίει τὸ σοῦλι
 πῶς πολεμᾷ ἡ Τζαβέλαινα.

4. Πῶς πολεμᾷ ἡ Τζαβέλαινα
 σὰν πρωτοπαλληκάρι
 φέρνει φουσέκια στὴν ποδιά.

5. Φέρνει φουσέκια στὴν ποδιά

25. Ἡ Σαμαρίνα.

Δημῶδες Ἠπεύρου
(Χορός στά τρία)

Μέτρια. Διασκευή Μοργ. Νικολάου.

Ε - σεῖς παι - διὰ μω - ρέ κλε - φτό - που - λα, έ - λα, παι. διὰ τῆς Σα - μα - ρί - νας, μω - ρέ παι. διὰ καὶ - μέ - να, παι. διὰ τῆς Σα - μα - ρί - νας κί'ας εἶ - στε λε - ρω - μέ - να. 2 Σὺν εἶ - στε λε - ρω - μέ - να. 8. εἶ - στε λε - ρω - μέ - να.

2. Σὺν πᾶσι πάντων μωρὲ στὸ βουνὸ (δὶς)
 ἠγλὰ στὴ Σαμαρίνα, μωρὲ παιδιὰ καυμένα
 ἠγλὰ στὴ Σαμαρίνα, κί'ας εἶστε λερωμένα.
3. Τουφέκια νὰ μωρὲ μὴ ρίξετε (δὶς)
 τραγούδια νὰ μὴ πῆτε, μωρὲ παιδιὰ καυμένα
 τραγούδια νὰ μὴ πῆτε κί'ας εἶστε λερωμένα.
4. Κί'αν σᾶς ρωτήσῃ, μωρὲ ἡ Μάννα μου (δὶς)
 κί' ἡ δολία ἡ ἀδερφή μου, μωρὲ παιδιὰ καυμένα
 κί' ἡ δολία ἡ ἀδερφή μου, κί'ας εἶστε λερωμένα.
5. Μὴν πῆτε μωρὲ πῶς σκοτώθηκα (δὶς)
 πῶς εἶμαι λασωμένος, μωρὲ παιδιὰ καυμένα
 πῶς εἶμαι λασωμένος, κί'ας εἶστε λερωμένα.
6. Νὰ πῆτε, μωρὲ, πῶς παντρεύτηκα (δὶς)
 πῶς εἶμαι παντρεμένος, μωρὲ παιδιὰ καυμένα
 πῶς εἶμαι παντρεμένος, κί'ας εἶστε λερωμένα.
7. Πῆρα τὸ χῶμα, μωρὲ, πεθερὰ (δὶς)
 τὴ μαύρη γῆ γυναῖκα, μωρὲ παιδιὰ καυμένα.
 τὴ μαύρη γῆ γυναῖκα κί'ας εἶστε λερωμένα.

8. Κι' αὐτὰ τὰ λιάνω, μωρὲ λίθαρα (δὶς)

Ἄδερφια καὶ ἀδερφί, μωρὲ παιδιὰ καυμένα

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

26. Τὸ Τραγούδι τ'ἀργαλειοῦ.

| Ἡ Γιαννιώτισσα |

ἔγγραφή κατ' ἀπαγγελίαν
Χρίστου Σιουλῆ
Γυμνασιάρχου.

Μέτρια.

1. Μιά κό. ρη, μιὰ Γιαν - νιώ - τισ - - σα κι'ά - μάν, (3)

ά - - - - - μά - - - - - αν και μιὰ Γιαν. νιω - - -

- το - - - - - πού - - - - - λα πῶ - χειά - - - - - (3)

- ση - - - - - μέ (νέ) - νιον ἀρ - χα - λειό.

2. Πῶχει ἄσημένιον ἀργαλειό κι'άμάν
καὶ φιλιτσένιο χτένι
πῶχει σαί. (νά) το μάλαμα.

3. Πῶχει σαίτα μάλαμα κι'άμάν ἀμάν
πατοῦρες πιξαρένιες
σιχοπατά. (νά) ει τὸν ἀργαλειό.

4. Σιχοπατάει τὸν ἀργαλειό κι'άμάν ἀμάν
καὶ τρίζουν τὰ καρούλια
καὶ ἐγὼ διαβά. (νά) της διάβαινα.

5. Καὶ ἐγὼ διαβάτης διάβαινα κι'άμάν ἀμάν.
καβάλα στ'άλογό μου
καλημέρά. (νά) σου κόρη μου.

27. Γκιούλ - Μπαξές.

Χορός Γιαννιώτικος

Διασκευή
Μ. Νικολάου.*Andante*

1. Βγῆ - κα νά σερ για - νί - σω μέσ' τόν Γκιούλ
 μπα. ζέ (μωρ) μέσ' τόν Γκιούλ μπα. - ζέ. Βγῆ - Μέσ' τόν

Allegro.
 Γκιούλ μπα. ζέ, μω. ρή κα. πε. τάν βα.σι. λι. κή, μέσ' τόν - κή. 2. Βρη -

2. Βρήκα κόρη πού κοιμόταν στά τριαντάφυλλα
 (μωρ) στά τριαντάφυλλα, (δίζ)
 Στά τριαντάφυλλα, μωρή καπετάν Βασιλική. (δίζ).

3. Έσκυα νά τῆς μιλῶσω, δέν μέ δέχτηκε
 (μωρ) δέν μέ δέχτηκε (δίζ).

Δέν μέ δέχτηκε, μωρή καπετάν Βασιλική. (δίζ).

28. Κοντούλα Λεμονιά.

(Ήπειρώτικο Δημοτικό γιά Τραγούδι κ Πιάνο)

Μαργαρίτη Καστέλλη.

Λογαγῶ τῆς Μουσικῆς

Allegretto (♩ = 144)

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

mf

Μω- ρή κον- του μω- ρή κον- του- λα λε-μο- νιά
 Χα- μη- λω- σε, χα- μη- λω- σε τους κλώνους σου
 Ποιός σου- μα- θε, ποιός σου- μα- δε τὰ γράμμα- τα

p

Μέ- τα πολ- λὰ λε- μό- λε- μό- νια
 Νὰ κό- μω- ε- να λε- μό- λε- μό- νι } Βυσ- σα- νιώ- τισ- σα, μω- ρή Δελ-
 Καί μου- γι- νες Δα- σκά- Δα- σκά- λα }

δι- να- κιώ- τισ- σα, όπ' τόν καυ- μό- σ' άρ- ρώ- στη- σα.

ff

The musical score is written for piano and voice. It consists of five systems of music. The piano part is written in a grand staff (treble and bass clefs) with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked with a '7' (likely 7/8 time). The piano accompaniment features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in the right hand, and block chords in the left hand. The vocal line is written in a single staff with a soprano clef. The lyrics are: "A Xái cre - - - scen - - - do". The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings like *p* and *sf*. The piece concludes with a double bar line and repeat dots.

31. Ὁ Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου.

(Δημῶδες Ἡπείρου)

Διασκευή: Μ. Νικολάου.

mf Έ - χε χειά κοῦ - μέ - - νε κό - σμε, ἔ - χε χειά γλυ -
 κεία - ζω - ῆ. p καὶ σὺ δύ - στου - χη Πα - τρί - - δα,
 ἔ - - χε χειά παν - το - τει - νά. mf Έ - χε - τε χειά - βρου -
 σου - λες, λόγ - γοι, θου - νά, ρα - χού - λες, - - χού - λες f Τρα λα
 λα λα λα, τραλα λα λα λα, τραλα λα λα λα λαλαλα λα. — Τραλα λα. — D.C.

- 2) Οἱ Σουλιώτισσες δὲν μάθαν γιὰ νὰ ζοῦνε μοναχά
 Ξέρουνε γιὰ νὰ πεδαίνουν νὰ μὴ στέργουν τὴ σκλαβιά (δίς)
 Ἔχετε χειά, θρυσοῦλες, λόγγοι, θουνά, ραχοῦλες (δίς) Τρα λα λα...
- 3) Σὰν νὰ πᾶν' σὲ πανηγύρι, σ'ἀνδισμένη πασοχιά
 Μέσ' τὸν Ἄδη κατεβαίνουν μὲ τραγοῦδια, μὲ χαρὰ (δίς)
 Ἔχετε χειά θρυσοῦλες, λόγγοι, θουνά, ραχοῦλες (δίς) Τρα λα λα...
- 4) Στὴ στεργιά δὲ ζῆ τὸ γάρι κι' ἄνδός στὴν ἀμμοδιά
 Κι' οἱ Σουλιώτισσες δὲν ζοῦνε δίχως τὴν Ἐλευθεριά (δίς)
 Ἔχετε χειά θρυσοῦλες, λόγγοι, θουνά, ραχοῦλες (δίς) Τραλα λα...

32. Ἡ Παπαλάμπραινα (Χορὸς Τσάμικος)

Ἐγγραφή κατ'ἀπαγγελίαν Σπουδαστῶν.

mf Στοῦ Πα - πα - λά. Πα. πα - - λά - - μπραι - να,
 στοῦ Πα. πα. λάμπρου - - τὴν - - αὐ - - λή,
 f Γιέμ' πολ. λοῖ ῆ - ταν ua - - ζω - - μέ νοι,
 Πα - - πα - λά - - μπραι - να καῦ - - μέ νη. D.C.

- 2) Μὴν ὁ παπᾶς, Παπαλάμπραινα
 μὴν ὁ παπᾶς εἶν' ἄρρωστος
 μὴν κὴ παπαδιά πεδαίνει } δίς
 Παπαλάμπραινα καυμένη }
- 3) Οὐδ' ὁ παπᾶς, Παπαλάμπραινα
 οὐδ' ὁ παπᾶς εἶν' ἄρρωστος
 οὐδ' ἡ παπαδιά πεδαίνει } δίς
 Παπαλάμπραινα καυμένη }
- 4) Μιὰ λυγερή, Παπαλάμπραινα
 μιὰ λυγερὴ παντρεύεται
 μιὰ λυγερὴ παντρεύεται } δίς
 κί εἶλος ὁ κόσμος χαιρέται }

γιέμ', δγι-καν τὰ γί- δγι- καν — τὰ — γί- δια-άπ' τὸ μαν- τρι.
 γιέμ' κίη χρύ- σω μας κίη χρύ- σω — μας δέ φαί- νε- ται.
 γιέμ' ρω-τὰ-τε τούς, ρω- τὰ — τε — τούς τσο- πά- νη- δες.
 γιέμ' νὰ μὴ τὴν εἶ, νὰ μὴ — τὴν — εἶ- δαν που- δε- νά.

mf Βαί, Βαί, σταυ-ρα- δερ- φοῦ- λα, τὰ πρό- δα- τα-άπ' τὴ στρουῦ- κα,
 Βαί, Βαί, σταυ-ρα- δερ- φοῦ- λα, νὰ πάη κον- τὰ στὰ γί- δια,
 Βαί, Βαί, σταυ-ρα- δερ- φοῦ- λα, καὶ τούς προ- δα- τα- ρέ- ους,
 Βαί, Βαί, σταυ-ρα- δερ- φοῦ- λα, νὰ μὴ τὴν ἄ- παν- τῆ- σαν,

p Βαί, Βαί, κα- λέ μι- κροῦ- λα, τὰ πρό- δα- τα-άπ' τὴ στρουῦ- κα. D.C.
 Βαί, Βαί, κα- λέ μι- κροῦ- λα, νὰ πάη κον- τὰ στὰ γί- δια.
 Βαί, Βαί, κα- λέ μι- κροῦ- λα, καὶ τούς προ- δα- τα- ρέ- ους.
 Βαί, Βαί, κα- λέ μι- κροῦ- λα, νὰ μὴ τὴν ἄ- παν- τῆ- σαν.

36. Ἡ Ροδιά.

Στίχοι: 1. Κιτσαρῶ.

M. Νικολάου.

Σὲ ρυθμὸ Βάλς.

mf 1. Πα-λύ ζη- λού- ω τῆς ρο- διάς τὰ ἄν- δη καὶ τὰ
 2. Εὐ- τυ- χι- σμέ- νη μου ρο- διά, ἄρ- χον- το- γεν- νη

μῆ — — λα *f* πού μοιά- ζου- νε κα- λῆς καρ- διάς
 — μέ- — νη πῶ- χεις τυ- κνή τῆ φυλ- λω- σιά

1. 2.
p πλα-τ'ά-νοιχ- μέ- να φυλ- — — λα. μέ- να φυλ- λα. D.C.
 στὴν ἄ- κρηά- κουμ- πι- σμέ- — — νη. — κουμ- πι- σμέ- νη.

- 3) Κρατῶς στους κόρφους ἀπαλὰ 4) Τῆ δέσῃ σου περιφρονοῦν 5) Κι'ὸ πλανεμένος ὁ κισοῦς
 τὰ ροῖδαρένια μῆλα γελοῦν τ'ἀνάσθημά σου, γλεντάει τ'ἀγῆλά του
 καὶ τὰ προσφέρεις χαμηλὰ σέ φῶς καὶ σ'ἄλα σ'ἀδοικούν μα τῆς Ροδίας, ὁ κηπουρός,
 κυρὰ ἀγκαιοφύλλα. ὅσοι στέκουν κοντά σου. τῆς δίνει τὸ ψαμιά του.

37. Ἡλιος Χειμωνιάτικος.

mf Μέτρια. *mf* Ἡ- λιος χει- μω- νιά- τι- κος ζά- φνου μέσ-τὰ χιό- — — νια

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

40. Ἡ Γάτα.

Στίχοι: 1. Κιτσαρά.

Μ. Νικολάου.

Zωγρά.

1. Ἡ γά-τα νιά-ου, νιά-ου δι-πλώ-νει τὴν οὐ-ρά, γυ-ρί-ζει καὶ γυ-
 2. Τὰ μά-τια τῆς για-λί-ζουν, τὰ νύ-χιό-γκυστρω-τά, κί-ά-λοι-μο-νο, ἄν-
 ρεύ-ει νάρ-θη-στή-νά-γκα-λιά. Κοι-μά-ται στὸ μαγ-κά-λι καὶ νά-την ζο-φνι-
 τό-χη πον-τί-κι νά-πεο-νά. Ἄ-ρέ-σουν τὰ παι-γνί-δια στὴ γά-τα μου πο-
ἀργότερα.
 -κά-ση-κῶ-νει τὸ κε-φά-λι, τεν-τῶ-νει καὶ τ'αὐ-τιά. Κοι-τιά.
 -λύ, στὰ δέν-δρα σα-καρφα-λώ-νει καὶ παί-ζο-με μα-ζί. Ἄ-ζί.

41. Πλάδω - πλάδω.

Μ. Νικολάου.

Ζωησά-Γοργά.

1. Πλά-δω, πλά-δω νό-στι-μα ψω-μά-κια, πλά-δω, πλά-δω πῆ-τες, κουλου-ρά-κια.
 2. Κά-νω, κά-νω σχή-μα-τα στο-λί-δια, ἄ-στρα γά-ρια, φροῦ-τα, δοχτυ-λί-δια.
 3. Πέρ-νω, πέρ-νω καὶ στὸ φουρνο-φέρνω, γῆ-νω, γῆ-νω, μό-σκο-λές καὶ γῆ-νω.
 βα-νω ἄ-λεύ-ρι καὶ αὐ-γά, ζά-χα-ρι, μυ-ρω-δι-κά.
 Τὰ μι-κρά μας τὰ παι-διά, τ'ά-γα-πού-νε ὄλ'-αὐ-τά.
 Ρο-δο-κόκ-κι-να ζε-στά γαρ-γα-λί-ζουν τὰ παι-διά.
ἀργότερα.
 f Πλά-δω, πλά-δω, τὸν και-ρὸ δὲ χά-νω, πλά-δω, πλά-δω κι' ὄ-λο-κά-τι κά-νω.
 Πλά-δω, πλά-δω, κι' ὄ-λο-καὶ τὰ σιά-ζω, δέ-κα, δέ-κα στὴ-σει-ρὰ τὰ βά-ζω.
 Νά-τα, νά-τα, φρέ-σκα γιὰ τὸ γιό-μα, κῦτ-τα, κῦτ-τα λι-ώνουν μέ-σ' τὸ στό-μα.

42. Τὰ Κλωσσόπουλα.

Μ. Νικολάου.

Μίγρια

1. Τοῦ-τη μό-λις τὴν αὐ-γῆ, ἀπ' ταύ-χό-τους ἔ-χουν δῆ-τὰ που-
 2. Κι' ἔ-χουν πρῶ-τῃ τους δου-λειά, μό-λις βγαῖ-νε τὰ που-λιά καὶ τὸ
 -λά-κια τὰ καῦ-μέ-να κί-εῖ-ναι τὸ-σα δά-μι-κρά, μέ-βε-λού-δι-
 φῶ-ς τοῦ κό-σμου δοῦ-νε νά-κυτ-τά-ζουν γιὰ φα-γί, νά-σκα-λί-σου-

- να φτερά, κί'όλο κί_τρι_να ντυ_μέ_να, μέ_θε_λού_δι_ να φτε_ρά κί'ό_λο
 - νε τή χή_σκουλι_κά_κια για να βρούνε, να_σκα_λί_σου_νε τή χή_σκου_λι_

κί_τρι_να ντυ_μέ_να. D.C.
 -κά_κια για να βρού_νε. ☆☆

43. Νοσταλγία.

Στίχοι: Ι. Κιτσαρά.

Άφιρωμένα εις τους άπανταχού ζηνηγεμένους.

Μέτρον.

Μ. Νικολάου.

1. Σάν πῶς, πουλίμ'στόν τό_πο_μας και φέ_γεις άπ' τῶ ζέ_να, τό
 2. Τούς κάμ_πουτῶ γη_λά_σου_νῶ, τῶ γέ_ρι πῶς να_σαι_νεις τις
 3. Τήν πού_λια, τόν αὐ_γε_ρι_νό, χαι_ρέ_τα κί'ά_πο_μέ_να, Κάι
 4. Ἡ ἔ_ρη_μη ἢ ξε_νη_τιά με ὀ_λα τῶ κα_λά της_πού

ἄ_γιο χῶ, γειά_σας παιδιάμ', τὸ ἄ_γιο χῶ_μα πού_πα_τάς, τὸ ἄ_γιο χῶ_μα
 θρού_σες με, γειά_σας παιδιάμ', τίς θρού_σες με τῶ κρύα_νε_ρά, τίς θρού_σες με τὸ
 τή γλυκειά, γειά_σας παιδιάμ' και τή γλυκειά_πα_τρί_δα, τήν ὀ_μορ_φη Ἐλ_φορ_μα_κῶ, γειά_σας παιδιάμ' πού_φαρ_μα_κῶνουν_τή ζω_ή, πού_φαρ_μα_κῶνουν

πού_πα_τάς, τῶ λόγ_γα πού_δια_δαί_νεις, τούς κάμ_πουτῶ, γειά_σας παιδιάμ', τούς
 κρύα_νε_ρά, τῶ θρο_για, τῶ κρο_για_λια, τήν πού_λια, τόν, γειά_σας παιδιάμ', τήν
 - λά_δα_μας_φι_λή_στε κί'ά_πό_μέ_να, Κα_τά_ρα, ἄχ, γειά_σας παιδιάμ', κα_
 τή ζω_ή και λιώνουν τὸ κορ_μί_σου. Τήν Πα_τρι_δού, γειά_σας παιδιάμ', τήν

ἀργότερον
 κάμ_πουτῶ, τα_γη_λά_σου_νῶ, D.C.
 πού_λια, τόν_αὐ_γε_ρι_νό.
 - τῶ_ρα_νό_ή_ξε_νη_τιά.
 Πα_τρι_δού_λα_νοσταλ_γῶ.

44. Τὰ Χριστούγεννα.

Στίχοι: Χρ. Γκόγκο.

Μ. Νικολάου.

Ἔρ_χονται_σι_γά_σι_γά τὰ Χριστούγεν_να, παι_διά, Δῶ_ρα θῶ_μας
 φέ_ρουν ὀ_μορ_φα, πολ_λά. Κοῦ_κλες, τό_πια, ἄ_λο_γά_κια, δῆ_κες κί'ά_λα

πα_γι_δά_κια. Ἔρ_χονται_σι_γά_σι_γά τὰ Χρι_στου_γεν_να, παι_διά.

47. Ὡ Θεέ μου.

[Προσευχή]

1. Κιτσαρό.

Λογιά.

M. Νικολάου.

1. Ὡ Θε-έ μου, φώ-τι. ζέ-μας στὸ κα-λό, στὴν ἀ-ρε-τή, *mf* Πλά-στη
2. Δός μας δύ-να-μη με-γά-λη, θόρ-ρος, πί-στη καὶ χα-ρά, ἡ καρ-

τή, στὴν ἀ-ρε-τή —
οὐ καὶ χαρὰ ἡ καρ-

καὶ Δη-μι-οῦρ-γέ μας, κά-θε ἔ-να μα-θη-τή. Ὡ Θε-έ, ὁ-δή-γη-
διά μας γιὰ νὰ ὑψ-λῆ τὰ με-γά-λα καὶ τρα-νά. Τούς δα-σκά-λους φύ-λα-

-σέ μας στὴν ἀ-λή-θεια καὶ στὸ φῶς, τὴν ἀ-γά-πη χά-ρη-σέ μας σὰν Πα-
-ξέ-μας, τὴν Ἐλ-λά-δα, τοὺς γο-νεῖς. Ὁ-λο-μπος ὁ-δή-γη-σέ μας σ' ἔ-να

-τέ-ρας στοργι-κός. D.C.
"Υ-μνο-πρασευ-χῆς.

48. Ὁ ἐν φάτνη Θεός.

Στίχοι: Νικ. Βάγια.

1. Δό-ξα, δό-ξα καὶ εὐ-λο-γί-α στὸν μι-κρόν τῆς φά-τνης Θε-
2. Δό-ξα, τὰ μι-κρά μας χεῖ-λη, Σέ ἀ-νε-μούν μι-κρέ-μας Θε-

-όν, τῆς φά-τνης Θε-όν. Δό-ξα, δό-ξα καὶ εὐ-λο-γί-α
-έ, μι-κρέ-μας Θε-έ, ὡς οἱ ἁγ-γε-λοὶ μας τό-τε

στὸν Ἰω-τῆ-ρα τῶν λά-ῶν, τῶν λα-ῶν.
ἔ-γαλ-λον Δό-ξα πρὸς Σέ, Δό-ξα πρὸς Σέ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

49. Ὁ Καινούργιος Χρόνος.

Ζωηρά.

Γερμανική Μελωδία.

1. Ἐλ' ἀ-πό τὰ ξέ-να κί' ἀπ' τὸ μα-κρυ-νὰ, φέρ' ὁ-νει-ρε-μέ-να
2 Τὸν πα-λιὸ τὸ χροῦ-νο διῶ-ξε κί' ἐ-λα σὺ, μὴ μᾶς ἔλ-θης μό-νο

δῶ-ρα στὰ παι-διά. D.C.
μέ κλει-στή γυ-χή.

3) Τί χαρὰ ποῦ φέρει
φέγγει ὁ οὐρανός,
λάμπει νεῶ-ότερι
μὲ καινούργιο φῶς.

4) Μὲ τὸν Ἄϊ Βασίλη
τοῦτη τὴ βραδιά,
χίλια δά μᾶς φέρει
δῶρα διαλεχτά. ★★

50. Ὁ Μουσικός.

Ζωηρό-Γοργά.

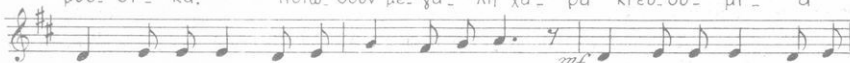
Μ. Νικολάου.

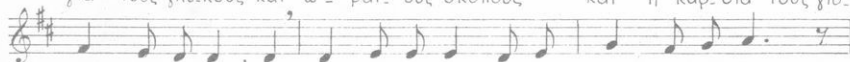
1. Ὁ-λα τὰ παι-δά-κια ἔ-χουν τρέλ-λα ὄρ-γα-να νὰ παί-ζουν,

μου-σι-κά, Νοιώ-δουν με-γά-λη χα-ρὰ κί' εὐ-δυ-μί-α

γιὰ τοὺς γλυ-κοὺς καὶ ὤ-ραϊ-οὺς σκοποὺς καὶ ἡ καρ-διά τοὺς γιο-

μί-ζειάρμο-νί-α μὲ κα-λο-σύ-νη κί' ἀ-γά-πη ὁ νοῦς.

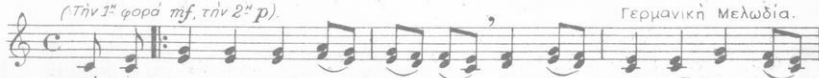
f Ὁ-λα τὰ παι-δά-κια ἔ-χουν τρέλ-λα ὄρ-γα-να νὰ παί-ζουν μου-σι-κά. D.C.

2. Τὴν αὐγὴν σὰν παίζω τὴν τρομπέτα ὡς καὶ τὰ βουνὰ ψηλὰ μ'ἀκοῦν.
Ἀναγκαλιάζει τριγύρω ἡ πλάση, } *δύς*
ἀνθια, πουλιά 'πὸ τὸν ὕπνο ζητοῦν) } *δύς*
Τὴν αὐγὴν σὰν παίζω τὴν τρομπέτα ὡς καὶ τὰ βουνὰ ψηλὰ μ'ἀκοῦν.
3. Ὅταν παίζω τὴ μικρὴ φλογέρα γίνουμε τσοπάνης μὲ τ'ἀρνιά.
Γύρω μυρίζει θυμάρη ἐάγερὰς } *δύς*
παίζουν, σαλεύουν κοπαδία πολλὰ) } *δύς*
Ὅταν παίζω τὴ μικρὴ φλογέρα γίνουμε τσοπάνης μὲ τ'ἀρνιά.

51. Στὴ Σημαία.

All^o Moderato.(τὴν 1^η φορά *mf*, τὴν 2^η *p*).

Γερμανική Μελωδία.

1 Οὐ-ρα-νο-χρω-μα-τι-σμέ-νη σὰν τὸν κρῖ-νοῖ-σαι λευ-

2. Μά-σπρα χέ-ρια σ'ἀ-νω-γῶ-νει πάν-τα ἡ Νί-κη κί' ἡ Τι-

3. Δέν-δρ'ἀ-γέ-ρι φῶς καὶ κῦ-μα σέ-φι-λοῦ-νε μὲ παλ-

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

1. 2.

κη. ού. ρα. κη. Σταυ. ρο. φό. ρα. μας. Ση. μαι. α. δο. ξα.
 μη. Μ'άσπρα. μη. Σε. φι. λώ. γι.σ.τ'ε.ί.σ.ώ. ραί. α. παίν. πε.
 μούς. Αενδρά. μούς. κί.η. φω. τιά. σου. δί. νει. χί. λους. με. τὸ.
 σμέ. νη. Ἑλλ. νι. κη. δο. ξα. σμέ. νη. Ἑλ. λη. νι. κη.
 δά. νω. στή. γρα. μη. πρί.ν. πε. δά. νω. στή. γρα. μη.
 δό. λι. ἄ. σπασ. μούς. με. τὸ. δό. λι. ὄ. σπασ. μούς. D.C.

52. Ἐθνικός Ὕμνος.

Ποίησις Σολωμοῦ.

Μεγαλοπρεπῶς.

Μουσική Μαντζαρου.

Σε. γνω. ρί. ζω.ά. πό. τή.ν. κό. υι. τοῦ. σπα. διοῦ. τή.ν. τρο. με.
 Ἐ. κεῖ. μέ. σά.ε.κα. ται. κοῦ. σε.ς. πι. κσα. μέ. νη.έν.τρο. πα.
 ρή. σε. γνω. ρί. ζω.ά. πό. τή.ν. ὄ. υι. που. με. διά. με.τρα.ει. τή.
 λή. κί.ε. να. στό. μα.ε. καρ. τε. ρού. σε.ς. ἔ. λα. πά. λι. νά. σου.
 γῆ. Ἄ.π' τὰ. κόκ. κα. λα. θα.λ. μέ. νη. τῶ.ν. Ἑλ. λή. νων. τὰ. ἴε.
 πῆ. Ἄ.ρ. χει.ε. νά.λ. θε.ε. κεί. ν'ἠ. μέ. ρα. πού.ῃ. ταν. ὄ. λα. σιω. πη.
 ρά. καί. σᾶ.ν. πρῶ. τα. ἄ.ν. ὄ.ρει.ω. μέ. νη. χαῖρ' ὦ. χαῖρ' Ἐ. λευ. δε.
 λά. για. τί. τὰ. σκία. ζε.ή. φο. βέ. ρα. καί. τὰ. πλά. κων. ἠ. σκλα.
 ριά. καί. σᾶ.ν. πρῶ. τα. ἄ.ν. ὄ.ρει.ω. μέ. νη. χαῖρ' ὦ. χαῖρ' Ἐ. λευ. δε.
 διά. για. τί. τὰ. σκία. ζε.ή. φο. βέ. ρα. καί. τὰ. πλά. κων. ἠ. σκλα.
 ριά. καί. σᾶ.ν. πρῶ. τα. ἄ.ν. ὄ.ρει.ω. μέ. νη. χαῖρ' ὦ. χαῖρ' Ἐ. λευ. δε. ριά.
 διά. για. τί. τὰ. σκία. ζε.ή. φο. βέ. ρα. καί. τὰ. πλά. κων. ἠ. σκλα. διά. D.C.

53. "Υμνος

Ζωσιμαίας Παιδαγωγικής
 Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων

Στίχοι: Ι. Φίτσαρά.

Μουσική: Μ. Νικολάου.

Ρυθμός: Ἐμβατηρίου.

Τρα τα ρα τα τα τα τάρα τα τα τα τα τα τα τα

1. Περ. νάειή Ἄ-
 2. Ἀπ' τὸν ἄρ-

κα-δημί-α μας, κα-μά-ρι τῆς Ἑλ-λά-δος.
 χαϊ-ὸν τὸν και-ρό, τῆ δό-ξα τῆ με-γά-λη.

Κίει-ναι τὸ φῶς, τὸ φῶς τ' ἀκοί-μη-το, πνευ-μα-τι-
 καὶ τὴν τι-μῆ, τι-μῆ τὴν Ἑ-δνι-κή, τὴν ἔ-χουν

κῆς λαμ-πα-δος. Νέ-οι δια-βαί-νουν, λε-θεν-τίες καὶ νίες ὀ-
 οἱ Δα-σκά-λοι. Τοῦ Ῥῆ-γα τὰ πα-τή-μα-τα, ἔ-μεις ἄ-

λο κα-μά-ρι, ὁροντά-ει τὸ τραγού-δι τους, μα-γεύ-εσ' ἀπ' τὴ χα-
 -κο-λου-δοῦ-με, τοῦ κο-ρα-ῆ τὶς συμ-βου-λές, πι-στὰ τὶς ἐκ-τε-λοῦ-

1. ρι. Νέ-οι δια-ρι. Περ. νάειή Ἄ-κα-δημί-α μας, κα-
 -με. Τοῦ Ῥῆ-γα-με. Ἀπ' τὸν ἄρ-χαϊ-ὸ τὸν και-ρό, τῆ

μά-ρι τῆς Ἑλ-λά-δος. Κίει-ναι τὸ φῶς, τὸ φῶς τ' ἀκοί-μη-
 δό-ξα τῆ με-γά-λη. καὶ τὴν τι-μῆ, τι-μῆ τὴν Ἑ-δνι-

-το, πνευ-μα-τι-κῆς λαμ-πα-δος. Τρα
 -κή, τὴν ἔ-χουν οἱ Δα-σκά-λοι.

TRIO. *Τὴν 1^ο φορά p, τὴν 2^ο f.*

λα λα λα λα. Ὁ σκο-πὸς μας ἔ-νας εἶ-ναι, τῶν παι-
 μάς ἄ-

- διών ἡ ἄ-γω-γή, ———— καί τὰ στή-θη μας κεν-
 - νά-βει τὴν καρ-διά. ———— Ἐθ-να-πό-στο-λοι δά
 -τά-ει ———— Ἐθ-νι-κή ἄ-πο-στο-λή, ———— Τού κρυ — D.C.
 δου-με ———— σπής Ἐλ-λά-δος τὰ χω-ριά. ————

✓ 54. Τὰ πήραμε τὰ Γιάννενα.

Διασκευή: Κ. Παπαδημητρίου.

Μέτρια. *Τὴν 1^η φορά p, τὴ 2^η f.*

1. Τὰ πή-ρα-με τὰ Γιάν-νε-να, μά-
 2. Τὸ λέν' οἱ χτύ-ποι κί'οι ἔβρον-τές, τὸ
 3. Τὰ πή-ρα-με βρον-το-φω-νεῖ τὸ
 -τια πολ-λά τὸ λέ-νε, *mf* μά-τια πολ-λά τὸ
 λέν' καί οἱ καμ-πά-νες, τὸ λέν' καί οἱ χα-
 κά-δε παλ-λη-κά-ρι, τὰ πή-ρα-με, τοὺς
 1. λέ-νε ὅ-που γε-λοῦν καὶ κλαῖ-νε. *f* Τὰ κλαῖ-νε. *p* Τὸ
 ρού-με-νες κί'οι μαυ-ρο-φό-ρες μά-νες. Τὸ μά-νες. Τὸ
 ἄ-παν-τὰ τοῦ ἄρ-νου τὸ κα-μά-ρι. Τὰ-μά-ρι. Σκορ-
Τὴν 1^η φορά p, τὴ 2^η f
 λέν' που λιὰ τῶν Γρε-δε-νῶν κί'ῆ-δό-νια τοῦ Με-
 λέν' καί οἱ Γιαν-νιώ-τισ-σες, πού ζοῦ-σαν χρό-νια
 πί-στε τὰ τρα-γού-δια σας στὸ ἄρ-σε-ρό ἄ-
 -σό-σου πού τὰ-σκια-ξαν ἡ πα-γω-νιά κί'ῆ-
 σόγ-γου. Τὸ λέν' καί οἱ Ζου-λιώ-τισ-σες κί'οι
 -γέ-ρι, νά να-νου-ρί-σου-νε γλυ-κά τοῦ
 1. να-τρι-χι-λα φό-σου. *f* Τὸ φό-σου.
 2. βρά-χοι τοῦ Ζα-λόγ-γου. Τὸ-λόγ-γου.
 ἄρ-σε-ροῦ τὸ ἄ-στε-ρι. Σκορ-στε-ρι.

55. 'Ε ΠΙΝΙΚΙΟΝ.

[1912 - 1913]

Ρυθμός: Έμβατηρίου.

'Αδ. Άργυροπούλου.

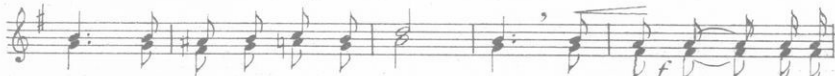
1-2 Τρα τα ρα τα τα τα τα τα τρα τα ρά τα τα τα τα τα.

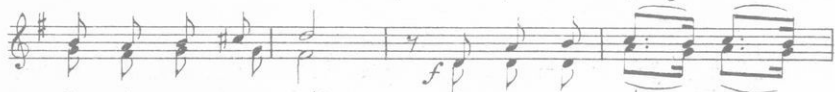
τα. Γυρ.νοῦμ' ἄ - πό τή μὸ - χη δο. ξα - σμέ - νοι, γυρ -
 Μᾶς πῆ. γε στῶρ - γι - σμέ. νο τὸ Μπι - ζά - νι ἦ

νοῦ - με νι. κη - ται ἀπ' τῆ φω - τιά, μέ τῆ Ση -
 Νί. κη σὰ με. γά - λα τῆς φτε - ρά. Εἰς τὸ Κιλ -

- μαῖα πε. ρή. φαν' ἄ - πλω. μέ - - νη, γε - μά - τοι ὁ. λοι
 - κίς ἔ - πλέ. ξα - με στε. φά - - νι, στε. φά. νιᾶ - πό λου.

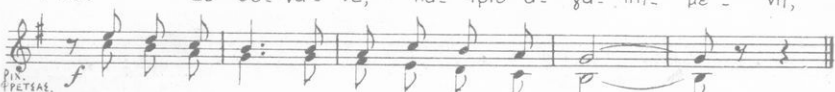
φῶς καὶ λε. δεν. τιά! Στὸ Σα - ραγ - τὰ - - πο - -
 - λού. διααί. μα. τη - ρά! Μὲ τῆ Ση - μαί - α - πε -

- ρά. στραγῆ ὄρ. μὴ μας, σὰ Γιαν. νι. τοῦ. βα. ρὺ. δα. να. τι.
 - ρή. φαν' ἄ - πλω. μέ - νη, γυρ.νοῦ - με νι - κη - ται ἀπ' τῆ φω -

- κό, στίς σι. δε. ρέ - νιες πόρ - τες, τὸ κορ - μί. μας
 - τιά. Σὲ σέ. να. νε, Πα. τρίδ' ἄ - γα. πη. μέ - νη,

ἔ. δει - χθη σὰν χυ. μέ. νῶ. πὸ χαλ - κό. _____ D.C.
 σὲ σέ. να πὰν. ταῖ δά. φνη κίῃ μυρ - τιά. _____

Σημ. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 54 καὶ 55 τραγούδια ἐτέθησαν κατὰ παράκλησιν πολλῶν συναδέλφων Καθηγητῶν.

55. Ἐ Π Ι Ν Ι Κ Ι Ο Ν .

[1912 - 1913]

Ρυθμός Ἐμβατηρίου.

Ἄδ. Ἀργυροπούλου.

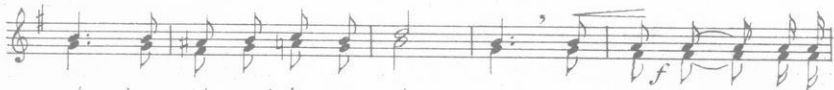
1-2 Τρα τα ρα τα τα τα τα τα τρα τα ρά τα τα τα τα τα.

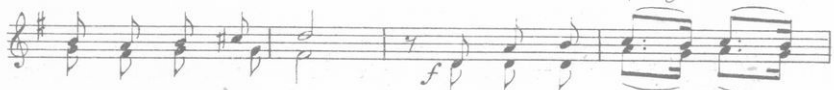
τα γυρ-νοῦμ' ἄ- πό τῆ μό- κη δο- ξα- σμέ- νοι, γυρ-
 Μᾶς πῆ- γε στῶρ- γι- σμέ- νο τὸ Μπι- ζά- νι ἦ

-νοῦ -με νι- κη- ταί ἀπ' τῆ φω- τιά, μέ τῆ Ση-
 Νί- κη σὰ με- γά- λα τῆς φτε- ρά. Εἰς τὸ Κιλ-

-μαῖα ἴπε- ρῆ φαν' ἄ- πλω- μέ- - νη, γε- μά- τοι ὁ- λοι
 - κίς ἔ- πλέ- ξα- με στε- φά- - νι, στε- φά- νι ἄ- πό λου.

φῶς καὶ λε- ἔεν- τιά! Στὸ Σα- ραν- τὰ - - πο -
 - λου διαί- μα- τη- ρά! Μὲ τῆ Ση- μαί- α ἴπε-

- ρά στραγ' ἦ ὄρ- μῆ μας, στὰ Γιαν- νι- τοῦ ἄ- ρυ- ἄ- να- τι-
 - ρῆ φαν' ἄ- πλω- μέ- νη, γυρ-νοῦ- με νι- κη- ταί ἀπ' τῆ φω-

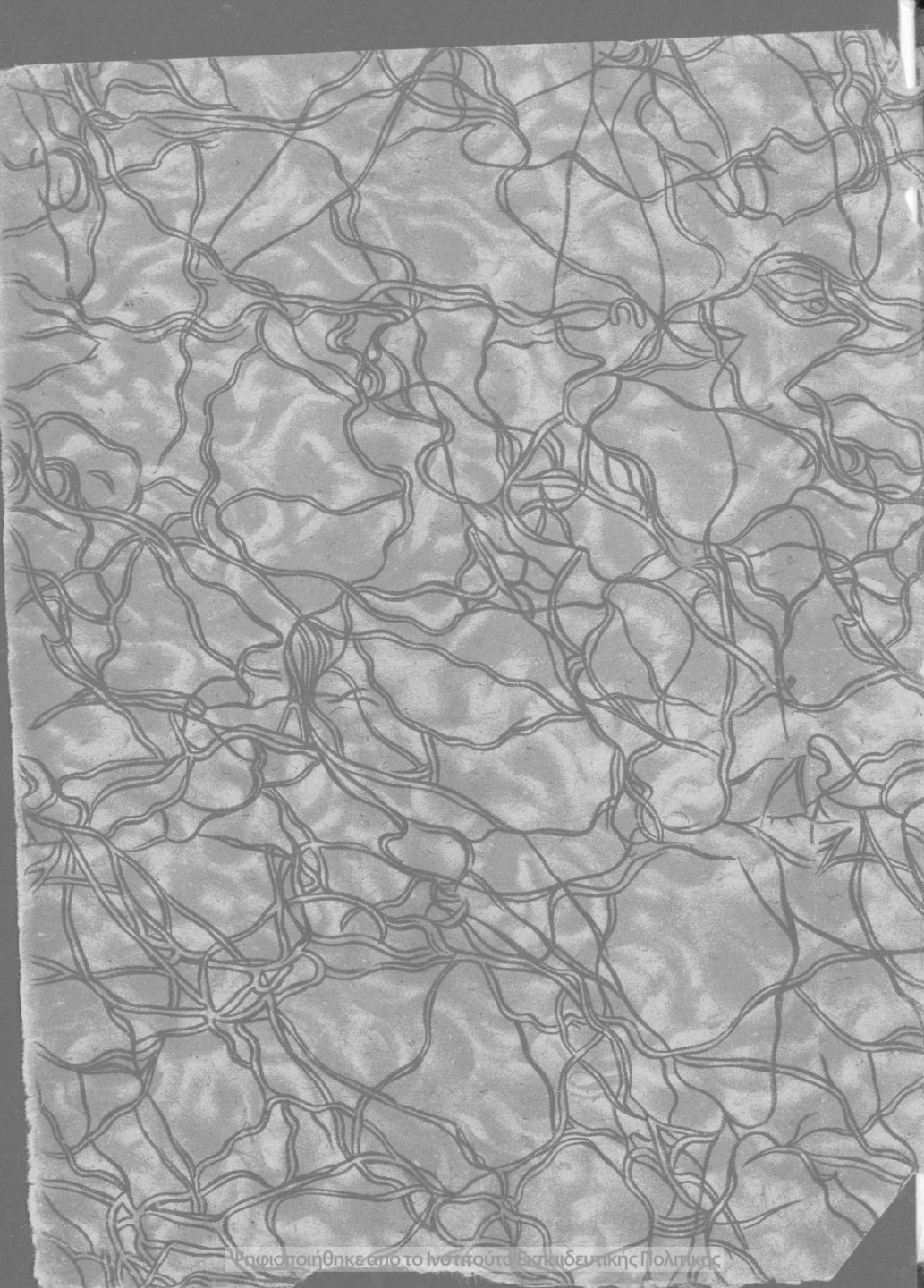

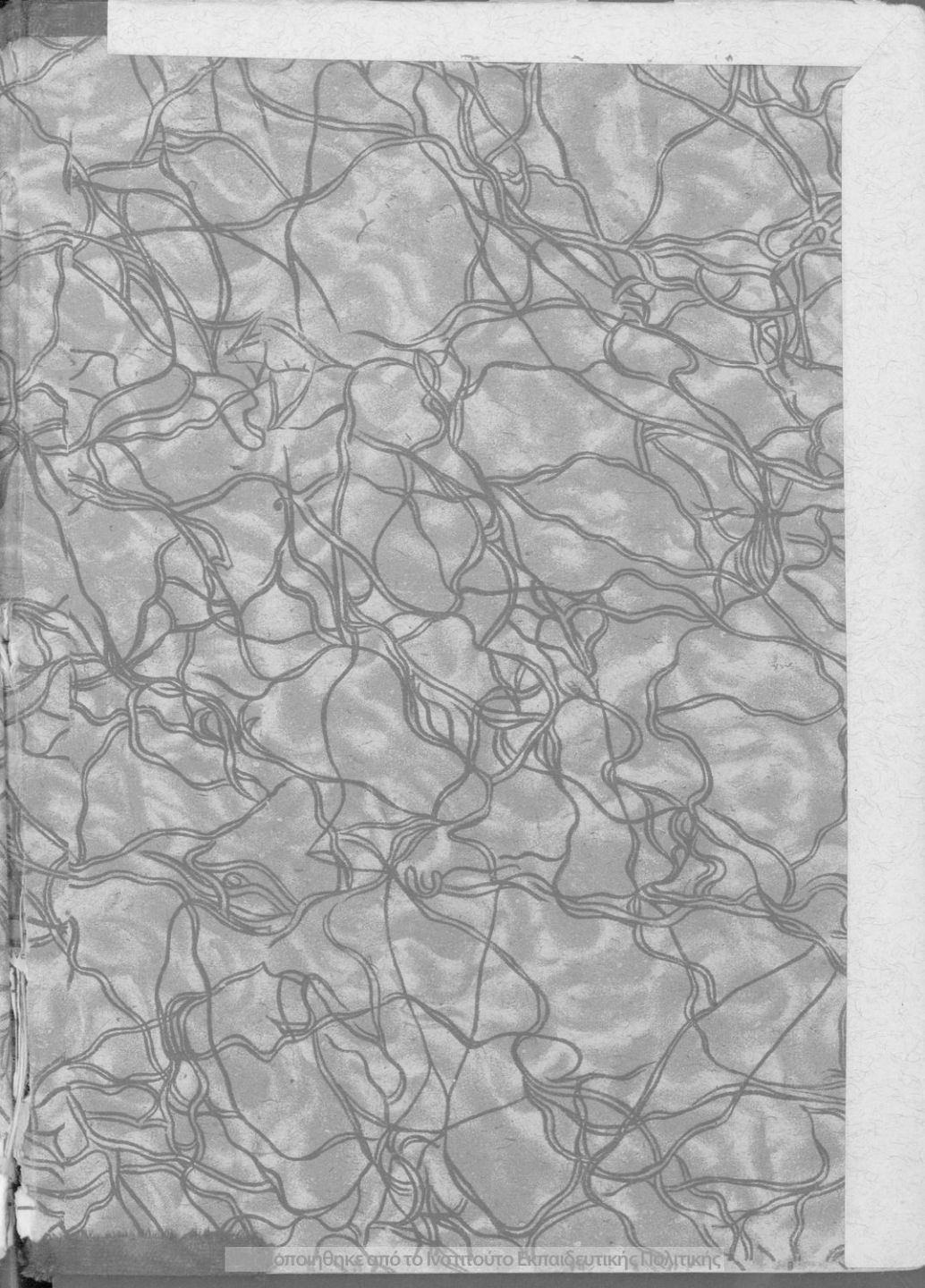
- κό, στίς σι- δε- ρέ- νιες πόρ- τες, τὸ κορ- μί- μας
 - τιά. Σὲ σέ- να- νε, Πα- τρίς' ἄ- γα- πη- μέ- νη,

ἔ- δεί- χθη σὰν χυ- μέ- νοῦ- πὸ χαλ- κό. _____ D.C.
 σέ σέ- να πὰν- τηῖ δά- φνη κίῃ μур- τιά. _____

Σημ. Τὰ ὑπ' ἀριθ. 54 καὶ 55 τραγούδια ἐτέθησαν κατὰ παράκλησιν πολλῶν συναδέλφων Κασθηγητῶν.

ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

(ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1900)

ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 3 - ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΙΑΝΑ - ACCORDEONS

ΒΙΟΛΙΑ - ΜΑΝΔΟΛΙΝΑ - ΚΙΘΑΡΕΣ

ΠΝΕΥΣΤΑ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΧΟΡΔΑΙ - ΧΑΡΤΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΝΤΑΔΑ

ΤΗΛΕΦ. 26.424